

О'Хенри

РАЗКАЗИ
ЗА
КОЛЕДА

Подбор и превод от английски
Огняна Иванова

Съдържание

Хиляда долара
– 7 –

Даровете на вълхвите
– 25 –

Последният лист
– 43 –

Хиляда долара

– Хиляда долара – повтори адвокат Толман тържествено и сериозно. – А ето ги и самите пари.

Младият Джилиан се засмя, явно развеселен, докато докосваше тънката пачка от нови петдесетдоларови банкноти.

– Това е дяволски странна сума – обясни бодро той на адвоката. – Да бяха десет хиляди долара, човек можеше да го отпразнува с фойерверки. Ако пък бяха само петдесет долара, и притесненията нямаше да бъдат много.

– Чухте какво гласи завещанието на чичо ви – продължи адвокат Толман с професионално безразличен глас. – Нямам представа

дали обърнахте достатъчно внимание на подробностите, затова ще трябва да ви припомня нещо: от вас се иска да ни представите отчет как сте използвали завещаните хиляда долара веднага, щом го сторите. Това е задължително условие. Надявам се, че ще изпълните изричното желание на покойния господин Джилиан.

– Можете да не се съмнявате в това, независимо от допълнителните разходи, които ще трябва да направя – любезно го осведоми младият човек. – Сигурно ще си наема секретарка. Никога не ме е бивало в сметките.

И Джилиан отиде в своя клуб. Там издири едно лице, което наричаше Стария Брайсън.

Стария Брайсън – спокоен четирийсетгодишен мъж – се бе усамотил. Седеше в един ъгъл и четеше книга, а когато видя, че Джилиан се приближава въздъхна, остави настрана четивото и си свали очилата.

– Събуди се, старче! – викна му Джилиан. – Ще ти разправя една много странна история.